

РЕШЕНИЕ

№ 292

гр. Варна, 25.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20223100900213 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес управление: гр. София, район „Изгрев“, бул. "Драган Цанков" № 37, представлявано от Н.Б. и Р.Б., **срещу** А. Х. Н., ЕГН *****, с настоящ адрес: ***** и постоянен адрес: *****, с която са предявени обективно съединени **искове с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.430 от ТЗ, чл.92 от ЗЗД и чл.79, ал.1, предл. първо от ЗЗД**, за приемане на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца заплащането на следните суми, всички дължими по Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., изменен и допълнен с изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2011г., сключен между страните, както следва:

1/ 17 363.70 евро /седемнадесет хиляди триста шестдесет и три евро и седемдесет евроцента/, представляващи главница, дължима по Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007 г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 25.09.2020г. до окончателното погасяване на задължението;

2/ 11 236.23 евро /единадесет хиляди двеста тридесет и шест евро и двадесет и три евроцента/- договорна лихва за периода от 22.05.2012г. до 11.09.2020г. ;

3/ 463.50 евро /четиристотин шестдесет и три евро и петдесет евроцента/, представляваща разсрочени договорни лихви съгласно Анекс 1 от 01.06.2010г. към Договор

за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г. за периода от 22.06.2012г. до 22.05.2013г. ;

4/ 67.53 евро /шестдесет и седем евро и петдесет и три евроцента/, представляваща законна лихва, начислена за периода 11.09.2020 г. - 24.09.2020г.;

5/ 280.86 лв. /двеста и осемдесет лева и осемдесет и шест стотинки/ , представляваща непогасени нотариални и държавни такси за подновяване на ипотеката;

6/ 90 лв. /деветдесет лева/, представляваща непогасени разноси за връчване на покани;

7/ 98.20 евро /деветдесет и осем евро и двадесет евроцента/, представляваща комисионни за управление на кредит, дължима за периода от 2012г. до 2016г. по договор на основание т.7.2.2 от Договора за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., за които суми са издадени Заповед за изпълнение № 260 686/ 12.10.2020г. и изпълнителен лист № 261536 и Заповед за изпълнение № 262010/ 01.12.2020г. по ч.гр.д. № 12015 по описа за 2020 г. на Районен съд – гр. Варна.

Отправя се искане и за произнасяне по дължимостта на разностите, както в настоящото, така и в заповедното производство.

ИЩЕЦЪТ „Първа инвестиционна банка" АД, ЕИК 831094393, в качеството на универсален правопреемник на „Юнионбанк“ ЕАД (с предходно наименование ТБ „МКБ Юнионбанк“ АД) твърди, че с ответника А. Х. Н. бил сключил Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., изменен и допълнен с изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2011г. Размерът на договорения кредит бил 20 000 (двадесет хиляди) евро, която сума била изцяло усвоена на 29.10.2007г. по сметка открита на името на Кредитополучателя в Банката. Съгласно сключения между страните Договор, за ползвания кредит кредитополучателят дължал на Банката годишна фиксирана лихва в размер на 8.45 % съгласно т.6.1 от договора за първата година от срока на действие на договора, а след изтичане на едногодишния срок непогасената част от главницата по кредита се олихвява с плаващ лихвен процент, определен в размер на действащия шестмесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка в размер на 4.17 пункта, но не по-малко от 8.45 % . С Анекс № 1 от 01.06.2010г. бил договорен гратисен период за издължаване на редовната главница по кредита - до 22.11.2010г., като за този период не се намалявала договорената лихва, дължима по кредита, а се преустановявало погасяването на главница по кредита, като просрочените и редовни лихви се изплащали на 24 броя месечни вноски по нов погасителен план. С Анекс № 2 от 11.07.2011г. (№315-143) на кредитополучателя бил предоставен нов удължен краен срок за погасяване на кредита до 22.09.2032г. Твърди, че кредитът бил в просрочие, считано от 22.05.2012г.- общо 3 048 дни към 24.09.2020 г. включително. Именно и поради неплащане в срок на задълженията по Договора за кредит, на основание т.6 във връзка с т.6.2 от Анекс 2 от 11.07.2011г. с изх. № 315-143 към Договора за кредит, „Първа инвестиционна банка" АД обявила задълженията по кредита за изцяло и

предсрочно изискуеми, за което ответникът бил уведомен чрез писмо уведомление по реда на чл. 47. ал. 5 от ГПК чрез ЧСИ С.Я. с рег. № 719 при КЧСИ и район на действие ВОС. Тъй като Кредитополучателят не бил платил просрочените задължения по Договора за кредит в предоставения срок за доброволно изпълнение, Банката обявила кредита за изцяло и предсрочно изискуем, считано от 11.09.2020г.

Със Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 т.2 ГПК от 25.09.2020г. било образувано ч.гр.дело №12015 по описа на Варненски районен съд за 2020г. срещу ответника, по което съдът разпоредил издаване на Заповед за изпълнение № 260 686/ 12.10.2020г. и изпълнителен лист № 261536 и Заповед за изпълнение № 262010/ 01.12.2020г. и изпълнителен лист № 262902, по силата на които ответникът е осъден да заплати на ищеца сума в **размер 29 418.78 евро** / двадесет и девет хиляди четиристотин и осемнадесет евро и седемдесет и осем евроцента), включващо:

1/ 17 363.70 евро /седемнадесет хиляди триста шестдесет и три евро и седемдесет евроцента/, представляващи главница, дължима по Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007 г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 25.09.2020г. до окончателното погасяване на задължението;

2/ 11 236.23 евро (единадесет хиляди двеста тридесет и шест евро и двадесет и три евроцента)- договорна лихва за периода от 22.05.2012г. до 11.09.2020г. ;

3/ 463.50 евро /четиристотин шестдесет и три евро и петдесет евроцента/, представляваща разсрочени договорни лихви съгласно Анекс 1 от 01.06.2010г. към Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г. за периода от 22.06.2012г. до 22.05.2013г. ;

4/ 67.53 евро /шестдесет и седем евро и петдесет и три евроцента/, представляваща законна лихва, начислена за периода от 11.09.2020г. до 24.09.2020г.;

5/ 280.86 лв. /двеста и осемдесет лева и осемдесет и шест стотинки/ , представляваща непогасени нотариални и държавни такси за подновяване на ипотека;

6/ 90 лв. /деветдесет лева/, представляваща непогасени разноси за връчване на покани;

7/ 98.20 евро /деветдесет и осем евро и двадесет евроцента/, представляваща комисионни за управление на кредит, дължима за периода от 2012г. до 2016г. по договор на основание т.7.2.2 от Договора за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г.;

Доколкото заповедите са връчени на длъжника в хипотезата на чл. 47 ал.5 от ГПК и на кредитора било указано да предяви установителния си иск в срока по чл. 415 ал.4 от ГПК, което и кредиторът сторил с настоящата искова молба.

С уточнителна молба вх. № 10710 /04.05.2022г. ищецът пояснява, че претендира сума в размер на 11 236,23 евро, представляваща просрочена непогасена договорна лихва,

дължима съгласно Раздел III, т. 6.1 от договора за кредит, начислена за периода 22.05.2012 г. - 11.09.2020 г. (вкл.), като това задължение напълно съответствало на подписания между страните погасителен план, неразделна част от Договора и анексите към него и сочи, че начислената лихва за целия период е в размер на 8,45 %. Уточнява, че дължимостта на сума в размер на 90 лева се установявала от представените доказателства за реално извършени разноси за връчване на Покани за предсрочна изискуемост на ответника чрез ЧСИ. В полза на банката била вписана първа по ред договорна ипотека за обезпечаване на вземането на банката от ответника, произтичащо от процесния договор, обективизирана в Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека, вписан под Акт № 153, том XXIV, н.д.24924/2007, вх. рег. № 32072/26.10.2007 г. по описа на Служба по вписванията гр. Варна, подновена с Молба №252, том VIII, Вх. Рег. № 24758 от 13.09.2017г. по описа на Служба по вписванията гр. Варна. Съгласно разпоредбата на т. 9.2 от Раздел IV - „Обезпечаване на кредита“ от процесния договор: „Държавните такси, както и всички останали необходими разноси за учредяване, подновяване и заличаване на обезпеченията, са за сметка на кредитополучателя.“ Представя доказателства за заплатени дължими нотариални такси в размер на 261.26 лева, платени с преводно нареждане за кредитен превод от 29.08.2017г., а държавната такса за вписване на молбата за подновяване на ипотека била в размер на 19.60 лева, платена с преводно нареждане от 29.08.2017г. по сметка на АВп. Общият размер на платените разноси за подновяване на ипотека бил 280.86 лева. Претендираната от Банката сума в размер на сумата от 98.20 евро, представлява комисионни за управление били дължими на основание т.7.2, 7.2.1 и 7.2.2 от Договора. Договореният между страните комисион представлявал цена за извършена от банката услуга, за размера на която цена страните са постигнали изрично съгласие със сключване на договора. Непогасената комисионна за управление за периода 2012г. - 2016г. била общо в размер на 98.20 евро. Същите били начислени и осчетоводени в съответствие с т. 7.2.2 от Договора в размер на 0.25 % върху прогнозния остатък от главницата по кредита при редовното му погасяването, съгласно погасителния план, като представя и изчисления в табличен вид към уточнителната си молба.

Отправя се искане и за присъждане на разностите, както в заповедното, така и в настоящото производство, включително и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 от ГПК, от ОТВЕТНИКА, чрез назначения особен представител адв. Т. Райчева, е постъпил отговор на исковата молба, с който изразява становище за допустимост, но неоснователност на иска. Не оспорва, че между страните е валидно сключен Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., изменен и допълнен с изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2011г., по който ответникът, отговарял солидарно със съпругата си. Твърди, че към 23.07.2012г., т.е. 61 дни след просрочието, което ищецът сочи да е считано от 22.05.2012г., МКБ Юнионбанк АД била уведомила длъжника за просрочието и за уговорките подписани от страните в Анекс №2 от 11.07.2011 г., че кредитът ставал автоматично предсрочно изискуем при неплащане,

на което и да е парично задължение, считано от 61-вия ден на забавата, съобразно т. 1.5 от анекса. В тази връзка прави възражение за погасяване по давност на вземането за главница и лихви с изтичане на петгодишната обща давност, считано от първоначалното обявяване на кредита за предсрочно изискуем, считано от 23.07.2012г. В евентуалност, твърди, че към датата на обявената първоначално предсрочна изискуемост 23.07.2012г. дългът не бил възлизал на търсената към настоящия момент сума. Увеличаването на задължението се дължало на бездействието на банката и обстоятелството, че упражнила за втори път правото си да обяви дългът за повторно предсрочно изискуем на 11.09.2020г., т.е. осем години по-късно, което било в нарушение на добрите нрави. Поради това счита, че изявлението на банката от септември 2020г. било нищожно на основание чл.26, ал.1 ЗЗД. Условието на обявяване на предсрочна изискуемост били налице още към юли 2012г., като банката следвало да осчетоводи размера на задължението към този момент. В евентуалност, твърди, че погасено било по давност не само вземането по кредитния договор, но и правото да бъде обявен за предсрочно изискуем. Правото на обявяване на предсрочната изискуемост било погасено по давност към 23.07.2017г. Обявената повторно предсрочна изискуемост не пораждала никакво правно действие предвид погасяване на задължението към този момент по давност. Отново в евентуалност, оспорва размера на всяко едно от перата по претенцията - главница, договорна и законна лихва, такса за промяна на лихвата, разноски за подновяване на ипотеката, такси за заповедното производство и разноски. Обобщава, че поради изтичане на петгодишния срок, считано от 23.07.2012г., до заявяването по чл.417 ГПК, вземането на банката било погасено по давност, като изрично сочи, че давността тече, считано от всяка анюитетна вноска. Поради погасяване на главното вземане, неоснователна се явявала и акцесорната претенция за обезщетение за забавено плащане. Счита за неоснователни като недоказани и претенциите за нотариални разноски за подновяване на ипотеката и разноските за връчване на покани чрез ЧСИ. Счита всички съединени установителни искове спрямо длъжника за неоснователни, поради което същите следвало да бъдат отхвърлени.

В съдебно заседание за ищеца се явява процесуален представител, който от името на банката поддържа предявените искове, моли за уважаването им и за присъждане на разноски по представен списък. На ответника по делото е назначен особен представител, който се явява в открито съдебно заседание, оспорва исковата претенция, поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърлянето на исковете.

*След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:*

Видно е от приобщеното ч. гр. д. № 12015 /2020 г. по описа на ВРС, 9 състав, че в полза на ищеца са издадени заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по реда на чл. 417 ГПК № 260 686 / 12.10.2020г. и заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по реда на чл. 417 ГПК № 262 010 / 01.12.2020г. срещу ответника за сумата, предмет на установителния иск, като заповедите са връчени на длъжника при условията на чл. 47 ал.5 от ГПК и съответно на заявителя са

дадени указания за предявяване на установителен иск. Исковата молба е подадена в срока по чл. 415, ал. 4 ГПК.

С оглед на отразените вписвания по партидата в Търговския регистър на „Първа инвестиционна банка“ и предвид разпоредбата на чл. 155 от ГПК, то е служебно известно и неподлежащо на доказване, че ищецът е правоприемник на „Юнионбанк“ ЕАД, поради вливане, вписано в ТР на 04.03.2014г.

Страните не спорят, че са валидно обвързани от представения от ищеца Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., изменен и допълнен с изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2011г., ведно с погасителен план към него. Видно от посочения договор, сключен на 24.10.2007г. е че по силата на същия банката е предоставила на кредитополучателя А. Х. Н., солидарно с А.Х. Н., ипотечен кредит в размер на 20000 евро на траншове за извършване на строителство върху терен, общинска собственост на едноетажна жилищна сграда, находяща се в гр. Белослав, ул. „Шести септември“ 10, както следва: първи транш – в размер на 15000 евро се предоставя за довършителни дейности и втори транш – в размер на 5000 евро се предоставя за изготвяне на фасадна мазилка на жилищната сграда. Крайният срок за усвояване е договорен до 24.10.2008г. За обезпечаване вземанията на банката по кредита се учредява първа по ред договорна ипотека върху едноетажната жилищна сграда със застроена площ от 79,75 кв.м, находяща се в гр. Белослав, ул. „Шести септември“ 10. В чл. 9.2 от Договора е записано, че държавните такси, както и всички останали необходими разноски за учредяване, подновяване и заличаване на обезпеченията са за сметка на кредитополучателя. Уговореният лихвен процент за първата година от срока на договора е фиксиран годишен процент - 8,45%. Предвидено е за следващите периоди, непогасената част от главницата да се олихвява с плаващ лихвен процент, определен в размер на действащия шестмесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка в размер на 4,17 пункта, но не по-малко от 8,45%. В чл. 6.2. е предвидено, че при нарушаване на сроковете за погасяване на главницата по кредита – върху просрочената част от главницата за времето на просрочието и/или при предсрочна изискуемост на кредита, банката събира от кредитополучателя наказателна лихва, включваща договорената лихва и наказателна надбавка от 10 пункта, която се начислява на годишна база. В чл. 7 е уговорено, че банката събира 50 лв. – еднократна такса за проучване при депозиране на молбата за кредит, както и комисионни за управление на кредита – 1,25% върху размера на кредита при неговото разрешаване и 0,25% върху остатъка по кредита за всяка следваща година от срока на кредита. В чл. 11 е посочено, че кредитът се погасява на 120 равни месечни анюитетни вноски, дължими ежемесечно, съобразно Погасителен план – приложение No 1 към договора. Крайният срок за издължаване е не по-късно от 22.11.2017г. В раздел IV е уредена предсрочната изискуемост, като страните са договорили различни условия за нейното настъпване, сред които е непогасяване в срок на която и да е погасителна анюитетна вноска, дължими лихви, такси или комисионни. В чл. 16 изрично е посочено, че при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, банката изпраща

уведомление на кредитополучателя за изпълнение на цялото задължение, като кредитът се счита за предсрочно изискуем от датата, която банката е посочила в уведомлението.

На 21.09.2009г. страните са подписали Анекс No 1 към процесния договор, с който са уговорили, че подписват нов погасителен план – Приложение No 2 към анекса. В анекса изрично е посочено, че същият влиза в сила при условие, че кредитополучателят заплати в пълен размер дължимата наказателна лихва за просрочие, която към датата на подписване на Анекса е 8,93 евро, както и дължимата редовна лихва в размер на 118,09 евро към датата на подписване на анекса. Всички останали уговорки остават действащи.

С втори Анекс No 1 към процесния договор от 01.06.2010г. страните се договорят, че банката предоставя на кредитополучателя гратисен период относно издължаването на остатъчната главница по кредита – с продължителност до 22.11.2010г. За времето на гратисния период не се намаля размера на договорената лихва, а се преустановява погасяването на главницата, договорен е нов начин за плащане на просрочените и редовни лихви. Променен е погасителния план с Приложение No 1. Останалите уговорки по договора остават непроменени.

С Анекс No 2 към договора от 11.07.2011г., който е подписан само между банката и кредитополучателя, без участието на солидарния длъжник, страните договарят, че остава непроменен размера на договорената лихва, дължима по кредита, отменят се клаузите, с които се дава гратисен период. Страните констатира, че към датата на подписване на анекса задълженията са в общ размер на 18273 евро, от които редовен дълг – 16799 евро, редовен дълг, разчет лихви – 59,15 евро, просрочен дълг – 893,18 евро, просрочен дълг, разчет лихви – 6,87 евро и просрочени лихви – 515,28 евро. Удължава се крайния срок за погасяване на задълженията по кредита – до 22.09.2032г. Сочи се, че се подписва нов погасителен план. Договорено е, че при неплащане от страна на кредитополучателя изцяло или частично, на което и да е парично задължение по договора в продължение на 60 дни от падежа на това закъснение, считано от 61-вия ден, кредитът /непогасената главница, ведно с дължимите такси, разноси, лихви и наказателна надбавка/ става автоматично предсрочно изискуем.

По делото не са представени сочените в Договор за предоставяне на юнионкредит „Доключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., в Анекс № 1 от 21.10.2009г. и в Анекс № 1 от 01.06.2010г. като приложения погасителни планове. Към Анекс № 2 от 11.07.2011г. е представено приложение, част от доказателствения материал по заповедното производство, което е обозначено като „Годишен процент на разходите и погасителен план“. Документът не е подписан от страните, като в него се сочи като клиент: А. Х. Н. и общ размер на кредита - 17 692,18 евро, лихвен процент – 8,45%, дата на усвояване – 11.07.2011г. и дата на първа пог. Вноска – 22.07.2011г.

Видно от Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека No 14, том IX, рег. No 10381, дело No 1519 / 26.10.2007г. на нот. Д.С., вписана под номер *** в регистъра на НК с район на действие – Районен съд – Варна, А. Х. Н. и А.Х. Н., в качеството им на собственици и съответно кредитополучател и солидарен длъжник, учредяват в полза на ТБ “МКБ Юнионбанк“ АД като обезпечение по процесния Договор за кредит No 2267 – ИП /

24.10.2007г. договорна ипотека върху едноетажна жилищна сграда със застроена площ от 79,75 кв.м., находяща се в *****. Сделката, обективирана в нотариалния акт е вписана в Службата по вписванията на същата дата – 26.10.2007г. С молба на „Първа инвестиционна банка“ АД е подновено вписването на договорната ипотека на 13.09.2017г. За извършеното подновяване, ищецът е ангажирал надлежни доказателства за заплащане на сумата от 261,26 лв. към нот. К. – платежно нареждане с посоченото основание и сметка/фактура. За вписването на молбата в СВ е събрана и такса в размер на 19,60 лв., както е отбелязано на самата молба.

Представени са доказателства за обявяване на предсрочната изискуемост – молба до ЧСИ С.Я. за връчване на поканата; самата покана, в която се сочи, че към 28.01.2020г. кредитът е в просрочие, като са посочени задълженията по него, което е основание кредитът да бъде обявен за предсрочно изискуем и длъжникът е поканен в седемдневен срок от получаване на поканата да заплати всички задължения; доказателства за изпълнение на процедурата по чл. 47 ал. 5 от ГПК и констативен протокол, съставен от ЧСИ Я., в който се сочи, че на регистрираните адреси на ответника същият не открит, като са залепени уведомления, по които срокът за получаване на документите е изтекъл на 09.07.2020г. Ангажирани са и доказателства, че за връчването е заплатено на ЧСИ Я. сумата от 90 лв. – с платежно нареждане от 10.09.2020г. по фактура No 7063 / 10.09.2020г.

Ангажирано е извлечение от счетоводните сметки на банката – ищец, в което е посочено, че кредитът е изцяло усвоен на 29.10.2007г. Кредитът е в просрочие, считано от 22.05.2012г., като банката е обявила кредита за предсрочно изискуем, считано от 11.09.2020г.

По делото е изготвено и прието първоначално и допълнително заключение на вещото лице А. П. по допуснатата от съда съдебно-счетоводна експертиза. Същото е компетентно дадено, съответстващо на доказателствения материал по делото и неоспорено от страните, поради което и съдът го кредитира.

Вещото лице сочи, че съгласно извлечение от банкова сметка с IBAN: BG09CBUN91954040134630 с титуляр А. Х. Н. в Юнион банк ЕАД на 29.10.2007г. са постъпили средства в размер на 20 000 евро с основание „Усвояване на разрешен кредит № 16801“ . Постъпилите средства са усвоени на 30.10.2007г., като са изтеглени от А. Х. Н. в брой 14 780 евро, прехвърлени по собствена банкова сметка 5 000 евро, платени такси за проучване по кредит 25,56 евро и такса управление по кредит 187,50 евро. Постъпвали са средства по банкова сметка на кредитополучателя, предназначени за погасяване на задълженията по процесния Договор за кредит в размер на 8 331,62 евро. С постъпилите средства са погасявани следните задължения по кредита: такса проучване 25,56 евро; такса управление на кредита 576,98 евро; главница по процесния Договор в размер 2 340,55 лв., договорна лихва по процесния Договор в размер на 5 001,93 евро, наказателна договорна лихва в размер 576,99 евро; такси по банкова сметка в размер на 29,11 лв.

Размерът на дължимите главница, договорни лихви от кредитополучателя към датата

на подаване на Заявлението по чл. 417 от ГПК – 25.09.2020г са: главница 18 180,71 евро; договорна възнаградителна лихва 11 154,10 евро и наказателна договорна лихва 4 048,89 евро или общо дължими главница и лихви в размер на 33 383,70 евро, като е изготвено и подробно приложение № 1 към заключението.

Размерът на дължимите главница, договорни лихви от кредитополучателя към датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем – 11.09.2020г. са: главница 18 180,71 евро; договорна възнаградителна лихва 11 154,10 евро и наказателна договорна лихва 3 918,44 евро или общо дължими главница и лихви в размер на 33 253,25 евро.

Размерът на дължимите главница, договорни лихви от кредитополучателя към датата на подаване на настоящата искова молба – 12.04.2022г. са: главница 18 180,71 евро; договорна възнаградителна лихва 11 154,10 евро и наказателна договорна лихва 4 048,89 евро или общо дължими главница и лихви в размер на 33 383,70 евро (приложение № 1).

При изчисляване на договорната лихва е приложен лихвен процент в размер на 8,45%, съгласно т.6.1. и т.6.1.1 от Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“/ ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/24.10.2007г., изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2020г през първата година от кредита се прилага фиксиран годишен лихвен процент в размер на 8,45%, след този срок се прилага плаващ лихвен процент, определен в размер на действащия шестмесечен EURIBOR с надбавка от 4,17% годишно, но не по-малко от 8,45% и наказателна лихва, която е в размер на договорната лихва + 10 пункта на годишна база.

Размерът на дължимите разноси и към датата на подаване на Заявлението по чл. 417 от ГПК – 25.09.2020г., към датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем – 11.09.2020г. и към датата на подаване на настоящата искова молба – 12.04.2022г е 370,86 лв., от които 90,00 лв. такса за връчване на покана за предсрочна изискуемост и 280,86 лв. такса подновяване на ипотека, в т.ч. 19,60лв. такса вписване в АВ и 261,26 лв. нотариални такси.

Размерът на дължимите комисионни и към датата на подаване на Заявлението по чл. 417 от ГПК – 25.09.2020г., към датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем – 11.09.2020г. и към датата на подаване на настоящата искова молба – 12.04.2022г. е 205,31 евро комисионна за управление на Кредита, съгл. т.7.2.2 – 0,25% върху прогнозния остатък в размер на 205,31 евро

По допълнително поставените въпроси, вещото лице сочи, че в счетоводството на ищеца няма данни за осчетоводяване на предсрочна изискуемост на кредита преди 11.09.2020г. Съгласно извлечение от партидата на кредитополучателя А. Х. Н. в ПИБ АД кредитът е осчетоводен като предсрочно изискуем на дата 11.09.2020г.

Размерът на законната лихва, начислена за периода от 11.09.2020г. – 24.09.2020г. е 69,14 евро.

Съгласно направените изчисления за погасените суми по кредита са начислени договорни наказателни лихви в размер на 256,31 евро, сумата им преизчислена към

законната лихва / без договорената наказателна надбавка/ е в размер на 139,29 евро, а реално сумата, събрана за погасяване на договорна наказателна лихва е 71,64 евро.

Платените суми за такса управление са в размер на 576,98 евро.

Възнаградителната лихва, съгласно т.6.1.1 и т. 6.1.2 след изтичане на първата година от срока на кредита се формира от шестмесечния EUROBOR, публикуван съответно на 15-то число на м.06 и 15-то число на м.12 и надбавка от 4,17 пункта, но не по-малко от 8,45%. За срока на процесния договор размера на шестмесечния EUROBOR, надвишава 4,28% в периода от 15.06.2008г. до 15.12.2008г., като неговата стойност е 5,12%, затова след изтичане на едногодишния срок от подписването на договора от дата 24.10.2008г. до 15.12.2008г. кредитът е олихвяван с 9,29% процента (5,12%+4,17). За съответния период е начислена възнаградителна лихва в размер на 249,64 евро, ако за същия период се приложи лихвен процент 8,45% размера на възнаградителната лихва ще е 227,07 евро. Разликата в начислената лихва е в размер на 22,57евро.

След направените изчисления по т.3 и 4 от така поставената задача и извършеното погасяване със суми, за които е констатирана разлика, съобразно чл.76, ал. 2 от ЗЗД, сумата на непогасената главница и договорна възнаградителна лихва към датата на предсрочна изискуемост 11.09.2020г. са, съответно главница в размер на 17 778,20 евро, и възнаградителна лихва в размер на 10 825,94 евро. или общо дължими главница и лихви в размер на 28 604,14 евро.

Съгласно направените изчисления, сумата на непадежиралата главница и просрочената такава за периода 25.09.2015г. до 25.09.2020г. е в размер на 13 649,45евро, като 2 636,36 евро е сумата на просрочената и съответно 11 013,09 евро на непадежиралата. За период 29.10.2007г. до 25.09.2015г. общата сума на непадежиралата и просрочената главница е в размер на 17 778,20 евро, като 4 128,75 евро е сумата на просрочената и съответно 13 649,45 евро на непадежиралата. Общо за периода 29.10.2007г. до 25.09.2020г. падежиралите главници са в размер на 8 986,91 евро, от тях са погасени 2 221,80 евро, просрочената главница е 6 765,11 евро и остатък по дълга 11 013,09евро., т.е. задължението по главницата е в размер на 17 778,20евро.

Съгласно направените изчисления, сумата на начислената възнаградителна лихва за периода 25.09.2017г. до 25.09.2020г. е в размер на 3 639,03 евро, в посочения период плащания не са извършвани, съответно за период 29.10.2007г. до 25.09.2017г. е начислена възнаградителна лихва в размер на 14 503,75 евро, от които са погасени 7 351,72евро и остатъка по просрочената лихва за този период е 7 186,91 евро. Общо за периода 29.10.2007г. до 25.09.2020г. начислената възнаградителна лихва е в размер на 18 142,78 евро, от тази сума са погасени 7 351,72 евро. Остатъкът по възнаградителна лихва за периода от 29.10.2007г. до 25.09.2017г. е в размер на 10 825,94 евро.

*Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:*

За успешното установяване на заявената от ищеца претенция, същият следва при

условията на пълно и главно доказване да установи, че ответникът е валидно обвързан от представения от ищеца Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., изменен и допълнен с изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2011г., ведно с погасителен план към него; точното изпълнение на поетите от банката задължения по договора, в това число предоставянето на уговорената сума по кредита; настъпилата изискуемост на вземанията, вкл. осъществяването на всички уговорени в договора обективни предпоставки, въз основа на които е възникнало правото да обяви кредита за предсрочно изискуем, и уведомяването на ответника за това; с оглед на възраженията на ответника следва да установи и че единственото валидно уведомяване е това от септември месец 2020г.; размера на всяко от вземанията /по пера – за главница, договорна лихва, разсрочена договорна лихва, законна лихва, разходи за покани, разноски по подновяване на ипотека, комисионни по управление/.

Прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните е че същите са валидно обвързани от процесния договор за кредит, ведно с приложенията към него, като действащият между тях погасителен план е този, приложен като доказателство в рамките на заповедното производство, като приложение към последния Анекс No 2, подписан между страните. От писмените доказателства по делото, извън извлечението от счетоводната сметка на банката не се установява, че кредитът е усвоен, но за това обстоятелство е изготвено заключение на вещото лице, от което се приема, че кредитът е бил усвоен по начина, посочен от вещото лице.

Процесният договор за кредит притежава основните характеристики на ипотечен кредит, поради което по отношение на него след приемането на Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители /Обн. - ДВ, бр. 59 от 29.07.2016 г./ би бил приложим последният. В същото време, законодателят не е придал ретроактивно действие на ЗКНИП (ДВ, бр. 59/2016 г.), като в § 4 от ПЗР е уредил правилото, че разпоредбите на закона не се прилагат за договорите за кредит, сключени преди датата на влизането му в сила, с изключение на забраната за заплащане на компенсаторна неустойка при предсрочно погасяване на потребителските кредити. Процесният договор е изключен и от предметния обхват на Закона за потребителския кредит (отм.), в нормата на чл. 3, ал. 5, т. 1 от който изрично е посочено, че разпоредбите на закона, с изключение на чл. 15, не се прилагат за договори за кредит или за договори за посредничество за предоставяне на кредит, обезпечени с ипотека върху недвижим имот.

От общата дефиниция на пар. 13, т.1 ДР ЗЗП и от чл.9,ал.3 ЗПК, се извежда, че кредитополучателите по договор за банков кредит - физически лица, които не придобиват средствата, предмет на договорите за осъществяване на търговска дейност се включват в кръга лица – потребители на банкова услуга. Така се обосновава приложимост на транспонираната Директива № 93/13/ЕИО на Съвета относно неравноправните клаузи в потребителските договори, чрез детайлната уредба на материята и в Закона за защита на потребителите.

Отделно, настоящият състав намира, че при тълкуването на дължимото добросъвестно поведение от страна на кредитора, предвид и настъпилите промени в обществените отношения и изискванията, наложени с развитието на националното и европейското право, вкл. с приетия впоследствие ЗКНИП, неминуемо е да се отчетат въведените изменения и допълнения в потребителската защита. Съществува изобилна практика на СЕС по отношение на защитата на потребителите, като основната идея е, че потребителят е в положение на по-слаба страна спрямо продавача или доставчика от гледна точка както на преговорните си възможности, така и на степента си на информираност, като това го принуждава да приема предварително установените от продавача или доставчика условия, без да може да повлияе на съдържанието им. / Решение от 27 юни 2000 г. по дело *Océano Grupo Editorial и Salvat Editores*, С 240/98—С 244/98, *Recueil*, , точка 25, Решение от 26 октомври 2006 г. по дело *Mostaza Claro*, С 168/05, *Recueil*, точка 25/. Именно и поради значителните различия в законодателствата на държавите членки, е приета и Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори. В нея изрично се подчертава, че неравноправното положение на потребителя спрямо продавача или доставчика може да се компенсира само с положителна и външна по отношение на самите страни по договора намеса. Разпоредбата на чл. 8 от Директива № 93/13 изрично урежда възможността на държавите-членки да запазят всички заварени вътрешноправни норми, които осигуряват по-засилена потребителска защита, като *per argumentum a fortiori* следва да се приеме, че новоприетите разпоредби, които разширяват границите на тази защита следва да бъдат отчитани като минимални нейни стандарти, които не могат да бъдат заобикаляни занапред, включително и по заварени отношения.

В този смисъл и такъв незаобиколим стандарт представляват въведените, например с чл. 23 ал.3 - забрана за кредитора да изисква от потребителя заплащане на суми, включително на лихви, такси, комисиони или други видове разходи, свързани с договора за кредит, които не са предвидени в сключения договор за кредит, както и чл. 43, ал. 2 от ЗКНИП забрана в тежест на потребителите да се начисляват обезщетения за забава, надхвърлящи законната лихва. Приложима за периода от приемането на ЗКНИП би била и забраната кредиторът да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита.

С оглед на гореизложеното и при дължимата от съда преценка във връзка с потребителската закрила, съобразно която съдът следи служебно за наличието и на неравноправни клаузи, не се констатира такова несъответствие на процесния договор. По отношение на клаузите за дължимата по договора възнаградителна лихва не се констатира неяснота при нейното формиране, а напротив в чл. 6 обстойно и ясно, конкретно е посочен начинът на формиране на лихвения процент. Клаузите относно възнаградителната лихва не са уговорени в противоречие с чл. 143 т.11 от ЗЗП. В рамките на производството не се претендира наказателна лихва, поради което и същата не следва да се обсъжда. По отношение на претенцията за сумата, представляваща непогасени нотариални и държавни такси за подновяване на ипотека, същите са предвидени в договора, а комисионните за

управление на кредита се претендират за период преди влизане в сила на ЗКНИП.

По отношение на предсрочната изискуемост: С последното изменение на договора, предвидено с чл. 9 от Анекс No 2 от 11.07.2011г. страните са предвидили, че при неплащане от страна на кредитополучателя изцяло или частично, на което е и да парично задължение в продължение на 60 дни от падежа на това закъснение, считано от 61-вия ден, кредитът става автоматично предсрочно изискуем. Видно от счетоводните записвания на банката, както и от изготвеното заключение на вещото лице, кредитополучателят е допуснал закъснение с повече от 60 дни за вноската, дължима на 22.09.2011г., като след тази дата се констатира закъснение във всяка една от вноските, а последно плащане е извършено на 17.02.2014г. Ищецът твърди, че към 22.05.2012г. ответникът е бил в просрочие, което безспорно се констатира, поради което и съдът приема, че са били налице предпоставките кредитът да бъде обявен за предсрочно изискуем още към 22.05.2012г., на която дата позовава защитата си и ответникът.

Видно от представените доказателства, изборният от банката способ за уведомяване на длъжника е чрез ЧСИ, като по реда на чл. 18 ал.5 от ЗЧСИ на ЧСИ С.Я. е било възложено връчването на поканата. Съобразно разпоредбата на чл. 43 от ЗЧСИ по отношение на връчването на съобщения и книжа от кантората на ЧСИ се прилагат нормите на чл. 37-58 от ГПК, а тези правила налагат да се изчерпят всички известни възможности за намиране на адресата преди да може да се приложи правилото на фикционното връчване. В процесния случай, длъжникът е търсен на регистрираните му постоянен и настоящ адрес, като са направени и справки за местоработата му, както в информационната система на НАП, така и в търговския регистър. Осъществена е процедурата в нейната цялост, поради което и с изтичане на срока за получаване на книжата и поканата се счита за връчена. Макар това да се е осъществило като факт на 09.07.2020г., а кредитът да е заведен като предсрочно изискуем на 11.09.2020г., то това по никакъв начин не променя обстоятелството, че предсрочната изискуемост е настъпила преди подаване на заявлението по реда на заповедното производство. Самият ищец основава претенцията си на твърдения за настъпилата предсрочна изискуемост на 11.09.2020г., което е факт, ползващ ответника и съдът следва да разгледа претенцията като съобрази, че макар и датата да е по-ранна, то претенцията на ищеца е за периода след 11.09.2020г.

Възраженията на ответника за недействителност на изявлението за настъпилата предсрочна изискуемост не се споделят, както и тези за нейното автоматично настъпване. Предсрочната изискуемост на вземането има действие от получаване от длъжника на изявлението на банката, че прави кредита предсрочно изискуем, ако към този момент са настъпили уговорените в договора за банков кредит предпоставки, обуславящи настъпването ѝ.

С оглед на всичко гореизложено и съдът намира, че ищецът установи своята претенция за дължимост на главница и възнаградителна лихва по основание, след като проведе пълно и главно доказване за всички факти, за които му е разпределена доказателствената тежест.

По отношение на претенцията, основана на Анекс No 1 от 01.06.2010г., представляваща разсрочени договорни лихви, съдът не намира основание да присъди такива, предвид че с последващ Анекс No 2 от 11.07.2011г. страните са преуредили отношенията си като са приели и нов погасителен план, действащ за периода от 11.07.2011г., с което се изключва приложението на договорките по Анекс No 1 за периода 22.06.2011г. до 22.05.2013г.

Както се отбелязва по-горе основателна е претенцията на ищеца за заплащане на законната лихва за забава за периода от датата на обявяване на предсрочната изискуемост, която ищецът е възприел, до датата на подаване на заявлението в съда. За този период е настъпила изискуемостта на задължението по договора, поради което се дължи и съответна лихва за забава върху предсрочно изискуемата главница.

Своето основание в договорките между страните – чл.9.2 от процесния договор намира и претенцията за заплащане на дължимите суми за подновяване на вписването на ипотека.

По отношение на разноските за връчване на поканата за настъпилата предсрочна изискуемост, следва да се има предвид, че съобразно дадените задължителни указания с т.18 от ТР 4/2013г., предсрочната изискуемост съставлява изменение на договора за кредит, което настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: фактът на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора. Получаването на волеизявлението от длъжника следва да предхожда по време подаването на заявлението. В този случай, съобразно чл.418, ал.3 ГПК, настъпването на това обстоятелство следва да е удостоверено от заявителя чрез официален, или изходящ от длъжника документ. В този смисъл и разноските по уведомяването са за действия, които се изискват по закон и са във връзка с установяване на обстоятелство, което се явява предпоставка за надлежното възникване на предсрочната изискуемост на вземането на кредитора и възможността да упражни правата си, поради което и се дължат от ответника.

По отношение на комисионните за управление на кредита, които се претендират за периода от 2012г. до 2016г., същите се дължат на основание чл. 7.2.2 от договора и са в размер на 0,25% върху прогнозния остатък от кредита, като с оглед и на мотивите на съда за неприложимост на ЗКНИП преди тази дата, то комисионните се дължат.

По размера на задълженията, които съдът намери за основателни по-горе: Доколкото не се констатираха неравноправни клаузи, които да изключат приложение на лихвения процент от 9,29% за възнаградителната лихва, който е бил начисляван само за периода от 24.10.2008г. до 15.12.2008г., а през останалия период лихвеният процент е в размер на уговорения – 8,45%, и не е бил променен, не се налага съдът да извършва корекция на процента. Не се налагат преизчисления и във връзка с договорната наказателна лихва, предвид, че реално събраната такава е съобразена към размера на законната лихва за забава, като не се отчита наказателната надбавка.

Съдът възприема заключението на вещото лице по основната СЧЕ в тази връзка, от която се установява, че размерът на дължимата главница към датата на обявяване на предсрочната изискуемост – 11.09.2020г. е 18 180,71 евро, а на договорната възнаградителна лихва - 11 154,10 евро. След тази дата не са извършвани плащания, поради което и за тези размери претенциите биха били основателни.

От ответника е направено възражение за настъпила погасителна давност с изтичането на петгодишен период, считано от 23.07.2012г. до подаване на заявлението. Изрично се позовава и на възражението си, че за всяка погасителна вноска, давността тече поотделно.

Настоящият състав е запознат с противоречивата практика на съдилищата във връзка с поставените въпроси за началния момент, от който следва да се прилага давността и дали е кратката такава по отношение на задълженията за лихви. Към настоящия момент е образувано и тълкувателно дело No 3/2023г. на ВКС, ОСГТК, което е висящо по следния въпрос: „При уговорено погасяване на главното задължение на отделни погасителни вноски с различни падежи, откога тече съгласно чл. 114 ЗЗД давностният срок за главницата и/или за възнаградителните лихви - от датата на падежа за всяка вноска или от настъпване на изискуемостта на целия дълг, включително в хипотеза на предсрочна изискуемост?“.

По тези спорни въпроси съдът споделя становището, че давността тече отделно за всяка падежирала анюитетна вноска от датата, на която плащането е било дължимо съобразно конкретно уговорения погасителен план на задължението /в този смисъл - Решение № 90 от 31.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 6629/2013 г., IV г. о., ГК/.

Погасителната давност е установена в обществен интерес и целта ѝ е да стимулира своевременното упражняване на субективните граждански права. Наред с това, давността гарантира правната сигурност, като допринася за бързото развитие и уреждане на гражданските правоотношения, което е в интерес на всички правни субекти. Предвид целта на погасителната давност и обстоятелството, че тя е свързана с процесуалното бездействие на кредитора за предприемане на необходимите действия за реализация на субективните му права, началният момент на течението на давността винаги е свързан с изискуемостта на вземането на кредитора, тъй като това е моментът, от който може да се търси изпълнение. Неупражняването на правата в рамките на този срок, води до погасяването на възможността за осъществяване на правата му чрез способите на принудителното изпълнение.

Когато вземането на банката по кредита е разсрочено на отделни погасителни вноски, изискуемостта на съответната вноска настъпва в различни моменти по силата на постигнатото от страните съгласие, а именно с изтичането на срока за плащането ѝ, от който момент за тази част кредиторът може да търси изпълнение, включително и по съдебен ред. Това е видно и от разпоредбата на чл. 60, ал. 2 от ЗКИ, предвиждаща, че когато отделни вноски от кредита не бъдат издължени на договорените дати за плащане, банката може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от ГПК въз основа на извлечение от счетоводните си книги.

Така, бездействието на кредитора се санкционира с течение на давностния срок по

отношение на вече станалите изискуеми погасителни вноски. В настоящия случай не става въпрос за предложено частично изпълнение от страна на длъжника без съгласието на кредитора, а за разсрочено изпълнение на главницата по кредита, за което страните са постигнали съгласие още при сключването му. Ето защо, не може да се приеме, че от една страна, кредиторът има право да търси изпълнение от изискуемостта за съответната част от вземането, но от друга страна, бездействието му да го направи не води до течение на давностния срок за тази част от вземането. Именно по тези съображения, съдът достига до заключението, че началният момент, от който започва да тече давностният срок за вземания за главница по погасителни вноски по договор за банков кредит е моментът на изискуемостта на съответната вноска /в този смисъл и Решение № 45/ 17.06.2020г. по т. дело № 237/ 2019 по описа на ВКС, ТК, II отделение; Решение № 147/ 10.03.2021г. по т. дело № 2356/ 2019г. по описа на ВКС, ТК, II отделение; Решение № 107/ 02.06.2020г. по в. т. дело № 147/ 2020 по описа на Варненски апелативен съд, недопуснато до касационен контрол с Определение № 157/ 12.03.2021 г. по к. т. дело № 1574/ 2020 по описа на ВКС, ТК, I отделение/. Аналогичен извод се прави и за съответната част от възнаградителната лихва, която е включена в месечната погасителна вноска, като по отношение на лихвите, обаче, съобразно чл.111, б.„в“ ЗЗД, вземането се погасява с кратка тригодишна давност /в този смисъл и Решение № 38/26.03.2019 г., постановено по т. д. № 1157/2018 г. на ВКС, Второ ТО/. Вземането за лихва в рамките на предвидените анюитетни вноски е изрично посочено, предвидено и определено в погасителния план, като в тази връзка и доколкото паричните задължения са делими, то няма пречка давността по отношение частта от вноската, съставляваща възнаградителна лихва да се погасява с различна давност от главното задължение. Продължителността на законоустановения срок за погасяването на вземането за лихва не може да бъде удължаван чрез включване като част от анюитетна вноска.

С оглед на гореизложеното и предвид и датата, на която е прекъсната давността, а именно – 25.09.2020г. вземането за вноските за падежиралата главница за периода до 25.09.2015г. в размер на неплатените 4 128,75 евро, съобразно изчисленията на вещото лице по допълнителната експертиза следва да се отхвърли, като погасено по давност, а претенцията се явява основателна за сумата от 18 180,71 евро - 4 128,75 евро или 14 051,96 евро за периода от 25.09.2015г. до 25.09.2020г. Непогасеното по давност задължение за възнаградителна лихва обхваща лихвите, дължими за периода след 25.09.2017г., които съдът съобразно изслушаната ССЕ, изчислява на сумата от 11 154,10 евро – 7186,91 евро /непогасената част за периода до 25.09.2017г./ или сумата от 3 967,19 евро.

От писмените доказателства по делото се установява, че за извършеното подновяване на ипотеката, ищецът е заплатил сумата от 261,26 лв. към нот. К., както и че към СВ са заплатени допълнително 19,60 лв. за държавна такса, поради което и общо доказани са разходи в размер на 280,86лв., като претенцията в тази връзка се явява доказана и по размер.

Доказана по размер е и претенцията за заплащане на разноските, извършени от ищеца за връчване на поканата за настъпилата предсрочна изискуемост – сумата от 90лв., заплатени на ЧСИ Я..

Основателна и по размер, предвид изчисленията на вещото лице е и претенцията за законната лихва за забава. Претендира се сумата от 67,53 евро за посочения период, а вещото лице изчислява по-висок размер от 69,14 евро, като същата следва да се присъди до размера, заявен от ищеца.

По отношение на комисионните за управление на кредита, вещото лице сочи, че дължима за периода 2012г. до 2016г. е общо сумата от 205,31 евро, доколкото ищецът е заявил сумата от 98,20 евро, то същата следва да му се присъди.

По разноските:

Ищецът е отправил искане за присъждане на разноски, вкл. тези сторени в заповедното производство. В рамките на заповедното производство сторените разноски са в общ размер на 1196,72 лв. За настоящото производство, ищецът претендира сумата от 1150,77 лв. -за заплатена държавна такса, 3000 лв. – за заплатен депозит за особен представител, 964, 80 лв. – за заплатен депозит за възнаграждение на вещо лице, които суми се установява да са били заплатени. Претендира се и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 300 лв. Съответно ищецът има право на разноски за заповедното производство съразмерно на уважената част от претенцията в размер на 747,45 лв., а за настоящото производство в размер на 3382,48 лв.

Ответникът е представляван от особен представител, поради което и не му се дължат разноски.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца „Първа инвестиционна банка" АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес управление: гр. София, район „Изгрев“, бул. "Драган Цанков" № 37 и ответника А. Х. Н., ЕГН *****, с настоящ адрес: ***** и постоянен адрес: *****, че последният в качеството му на кредитополучател по Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., изменен и допълнен с изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2011г., ДЪЛЖИ на Банката - ищец, в качеството ѝ на кредитодател по посочения договор и анекси към него, следните суми, както следва:

1/ 14 051,96 евро / четиринадесет хиляди и петдесет и едно евро и деветдесет и шест евроцента/, представляваща главница, дължима по Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007 г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 25.09.2020г. до окончателното погасяване на задължението;

2/ 3 967,19 евро / три хиляди деветстотин шестдесет и седем евро и деветнадесет

евроцента/, представляваща договорна лихва за периода от 25.09.2017г. до 11.09.2020г.;

3/ 67.53 евро /шестдесет и седем евро и петдесет и три евроцента/, представляваща законна лихва за забава, начислена за периода 11.09.2020 г. - 24.09.2020г.;

5/ 280.86 лв. /двеста и осемдесет лева и осемдесет и шест стотинки/, представляваща непогасени нотариални и държавни такси за подновяване на ипотеката;

6/ 90 лв. /деветдесет лева/, представляваща непогасени разноски за връчване на покани;

7/ 98.20 евро /деветдесет и осем евро и двадесет евроцента/, представляваща комисионни за управление на кредит, дължима за периода от 2012г. до 2016г. на основание т.7.2.2 от Договора за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., **за които суми са издадени Заповед за изпълнение № 260 686/ 12.10.2020г. на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и Заповед за изпълнение № 262010/ 01.12.2020г. на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 12015 по описа за 2020 г. на Районен съд – гр. Варна, на основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.430 от ТЗ, чл.92 от ЗЗД и чл.79, ал.1, предл. първо от ЗЗД.**

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Първа инвестиционна банка" АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес управление: гр. София, район „Изгрев“, бул. "Драган Цанков" № 37, срещу А. Х. Н., ЕГН *****, с настоящ адрес: ***** и постоянен адрес: *****, **искове с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.430 от ТЗ, чл.92 от ЗЗД и чл.79, ал.1, предл. първо от ЗЗД,** за приемане на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца заплащането на следните суми, всички дължими по Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ“ /ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г., изменен и допълнен с изменен и допълнен с Анекс № 1 от 21.10.2009г., Анекс № 1 от 01.06.2010г. и Анекс № 2 от 11.07.2011г., както следва:

1/ разликата над присъдените 14 051,96 евро / четиринадесет хиляди и петдесет и едно евро и деветдесет и шест евроцента/ **до претендираните 17 363.70 евро** /седемнадесет хиляди триста шестдесет и три евро и седемдесет евроцента/, представляващи главница, дължима по Договор за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007 г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 25.09.2020г. до окончателното погасяване на задължението, **като неоснователен.**

2/ разликата над присъдените 3 967,19 евро / три хиляди деветстотин шестдесет и седем евро и деветнадесет евроцента/ **до претендираните 11 236.23 евро** /единадесет хиляди двеста тридесет и шест евро и двадесет и три евроцента/, представляваща договорна лихва за периода от 22.05.2012г. до 25.09.2017г., **като неоснователен.**

3/ 463.50 евро /четиристотин шестдесет и три евро и петдесет евроцента/, представляваща разсрочени договорни лихви съгласно Анекс 1 от 01.06.2010г. към Договор

за предоставяне на юнионкредит „До ключ"/ипотечен банков кредит за строителство/ № 2267-ИП/ 24.10.2007г. за периода от 22.06.2012г. до 22.05.2013г., **като неоснователен.**

ОСЪЖДА А. Х. Н., ЕГН *****, с настоящ адрес: ***** и постоянен адрес: *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Първа инвестиционна банка" АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес управление: гр. София, район „Изгрев“, бул. "Драган Цанков" № 37, сумата от **747,45 лв.** / седемстотин четиридесет и седем лева и четиридесет и пет стотинки/, представляващи сторените в заповедното производство разноси, както и сумата от **3 382,48 лв.** / три хиляди триста осемдесет и два лева и четиридесет и осем стотинки/, представляващи сторените в настоящото производство разноси, **на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____